

Győri Ítéltábla

Pf.IV.20.148/2022/6.

A Győri Ítéltábla a dr. Ipkovich Eszter ügyvéd (cím3) által képviselt Felperes1 (cím2) felperesnek a dr. Nagy János ügyvéd (cím5) által képviselt Alperes1 (Cím1) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2022. június 9. napján kelt 7.P.20.206/2021/20-II. számú ítélete ellen az alperes által 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet annak megfellebbezett részében a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Az alperes által az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Vas Megyei Adó- és Vámigazgatóságának illetékfőosztálya felhívására fizetendő kereseti illeték összegét 204.000,- (kettőszáznégyezer) Ft-ra felemlé.

Köteles az alperes az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni az állam javára 272.000,- (kettőszázhetvenkettőezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a másodfokú eljárásban felmerült saját költségeit. ü

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes kiadásában megjelenő [hirportal1hu](https://hirportal1hu/cimoldal/2021.03.06/11) címlapján 2021. március 6-án „A baloldal tászkás embere: ki kicsoda a név1-féle maffiaperben?” címmel a <https://hirportal1hu/politik/a-baloldal-taskas-embere-ki-kicsoda-a-nev1-fele-maffiaperben-link1/> linken elérhetően jelent meg cikk, amely a Kecskeméti Törvényszéken 8.B.85/2020. ügyszámon folyamatban lévő büntetőeljárással kapcsolatban tudósított. A cikkben az alperes a felperes hozzájárulása nélkül tette közzé a felperesnek a Facebook oldaláról letöltött képmását. A közölt kép alatt a következő felirat szerepelt: „Felperes1 harmadrendű vádlott, a bűnöző név1 hú szövetségese.”

[2] Rögzítette, hogy a felperes nem minősül közszereplőnek, társadalmi tisztséget nem tölt be, pártnak nem tagja. A cikk az elsőfokú ítélet meghozatalakor is elérhető volt az interneten

[3] A felperes a 16. sorszám alatt módosított kereseti kérelmében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperes a felperes teljes nevének nyilvánosságra hozatalával megsértette a felperes bünygyi személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát. E kereseti kérelme jogalapjaként a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdését és 2:51. § (1) bekezdését jelölte meg. Kérte, hogy a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontja alapján kötelezze az alperest elsődlegesen arra, hogy a közölt cikket 15 napon belül tegye hozzáférhetetlenné, másodlagosan pedig arra, hogy azt akként módosítsa, abban a felperes nevének kezdőbetűi jelenjenek meg a felperes teljes neve helyett. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint a Ptk. 2:52. §-a alapján kötelezze 400.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére.

[4] Másodlagosan ugyanezen jogsértésre alapítottn a 2011. évi XCII. törvény (Info.tv.) 23. § (1) és (5) bekezdésére alapítottn annak megállapítását kérte, hogy az alperes a felperes személyes adatát jogsértő módon kezelte, az Info.tv. 23. § (5) bekezdésére alapítottn kérte az alperes kötelezését a jogellenes adatkezelési művelet megszüntetésére akként, hogy elsődlegesen a cikket tegye hozzáférhetetlenné 15 napon belül, másodlagosan pedig az Info. tv. 23. § (5) bekezdés c) pontja alapján azt akként módosítsa, hogy abban a felperes teljes neve helyett a felperes nevének kezdőbetűi szerepeljenek. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint az Info. tv. 24. § (2) bekezdésében írtakra tekintettel kötelezze 400.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére.

[5] Harmadlagosan annak megállapítását kérte, hogy a felperes teljes nevének nyilvánosságra hozatalával az alperes megsértette a felperes emberi méltóságához fűződő személyiségi jogát. A Ptk. 51. § (1) bekezdés d) pontjára alapítottn az elsődleges kereseti kérelemben írtaknak megfelelően kérte az alperes kötelezését, valamint az alperes további jogsértéstől való eltiltását, továbbá a Ptk. 2:52. §-ára alapítottn 400.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezését. Úgy nyilatkozott, hogy e három kereseti kérelem egymással eshetőleges viszonyban áll.

[6] Mindezeket meghaladóan kérte, hogy a bíróság a Ptk. 2:48. § (1) bekezdésére és 2:51. § (1) bekezdésére alapítottn állapítsa meg az alperes megsértette a felperes képmáshoz való személyiségi jogát azzal, hogy a Facebookon elérhető, róla készült fényképet a felperes hozzájárulása nélkül tette közzé. Kérte, hogy a bíróság e jogsértéssel kapcsolatban a Ptk. 2:52. §-a alapján további 400.000,- Ft sérelemdíj valamint a felperes elsőfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére kötelezze az alperest.

[7] Arra hivatkozott, hogy a felperes nem minősül közszereplőnek. A róla készült fénykép sem közszereplés során készült és az nem tekinthető tömegfelvételnak sem. A kereseti kérelemben sérelmezett cselekmények a büntetőeljárásról szóló tudósításban nem hordoztak magukban olyan új információt, amelynek kapcsán mérlegeléssel oda lehetne jutni, hogy az alperesnek a közvélemény tájékoztatásához való kötelessége és joga primátust élvezne a felperes személyiségi jogaival kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy a cikk közlésének semmilyen aktualitása nem volt.

[8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárásban való részvétel miatt a felperes közszereplőnek minősül. Maga a büntetőeljárás pedig azért tart közérdeklődésre számot, mert a költségvetés számára kárt okozó bűncselekménnyel kapcsolatos. Hangsúlyozta, hogy a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-a szerinti feladata ellátása során mérlegelendő az alperes hiteles, gyors tájékoztatással kapcsolatos joga és kötelezettsége, valamint a felperesnek a személyiségi jogok védelméhez fűződő érdeke. Az Info. törvény 5. § (2) bekezdés b) pontjában írtakra figyelemmel sem a felperes nevének közzététele, sem fényképének közlése nem volt jogsértő, mivel a közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárással kapcsolatos cikk a vádlottak egymáshoz fűződő gazdasági, üzleti, politikai kapcsolatát hivatott bemutatni. Állította, hogy a Kúria Pfv.IV.21.051/2016/5. számú határozatában foglaltakra figyelemmel sem állapítható meg, hogy jogsértést követett volna el. Mindkét jogsértéssel kapcsolatban előterjesztett sérelemdíjat illetően hivatkozott arra is, hogy a sérelemdíj összege rendkívül eltűzlott.

A név közzétételével kapcsolatos harmadlagos kereseti kérelmet illetően kifejtette, hogy a perbeli közlés a felperes emberi mivoltát nem kérdőjelezte meg, emberi mivoltában a felperest nem sértette meg, ezért e kereseti kérelem nem lehet alapos.

[9] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes az interneten közzelt cikkében a felperes, mint vádlott teljes nevének nyilvánosságra hozatalával megsértette a felperes bünygyi személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az alperest, hogy a perbeli cikkben 15 napon belül a felperes neve helyett a felperes nevének kezdőbetűit jelenítse meg, egyúttal eltiltotta az alperest a további jogsértéstől. Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz való jogát a perbeli cikkben közzétett fényképfelvétellel. Kötelezte az alperest fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 800.000,- Ft sérelemdíjat, valamint összesen 40.000,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan felperes keresetét elutasította.

[10] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az Info. törvény 3. § 7. pontjában írt hozzájárulás hiányában az Info. törvény 3. § 4. pontja bünygyi személyes adatnak minősülő adatot, nevezetesen, hogy a felperes büntetőeljárás hatálya alatt áll, az alperes az Info. törvény 4. § (1) bekezdésébe és 5. § (1) bekezdésben írtakba ütközően tette közzé. Az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított véleménynyilvánítás szabadságához való jogot, az Smtv. 10. §-a szerint az alperest terhelő kötelezettséget és őt megillető jogosultságot, valamint az Info. törvény 4. és 6. §-aiban írtakat egybevetve – hivatkozva a NAIH 4418-5/2012/V. számú állásfoglalására is – arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Info. törvény 5. § (2) bekezdés b) pontja alapján a felperes teljes nevének közzététele indokolatlan volt. Hangsúlyozta, hogy az alperes maga sem cáfolta azt a felperes előadást, hogy a felperes neve még monogramként sem szerepelt a Kecskeméti Törvényszék előtt folyamatban lévő büntetőeljárással összefüggésben kiadott bírósági vagy ügyészégi közleményekben. Rámutatott, hogy az alperesi internetes portál akkor is eleget tehetett volna az Alaptörvényből és az Smtv.-ből fakadó tájékoztatási kötelezettségének, ha csak a felperes nevének kezdőbetűit tünteti fel. Helytállónak találta azt a felperesi álláspontot, hogy az alperesnek a név közzétételével kapcsolatos magatartása nem csupán az Info. törvénybe, hanem a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésébe is ütközött. Mindezekre tekintettel a teljes név közzétételével összefüggésben

előterjesztett kereseti kérelmet az elsődleges kérelem vonatkozásában találta alaposnak. A teljes cikk törlését az érdekösszemérésre figyelemmel nem találta indokoltnak.

[11] A törvényszék a képmás közzétételével kapcsolatos kereseti kérelmet a jogalap körében ugyancsak alaposnak találta. Hangsúlyozta, hogy a személyiségi jogok bűncselekmény elkövetése esetén is csak közérdekből korlátozhatók. A büntetett képmásának üzleti célból, vagy kíváncsiság kielégítése céljából való közzététele nem minősül közérdeknek. E körben hivatkozott a Győri Ítéltábla Pf.I.20.021/2016/4/I. számú ítéletére. Rögzítette, a közszereplőnek nem minősülő felperes a róla nem közszereplés során készült, tömegfelvételnél nem minősülő felvétel további közléséhez nem járult hozzá.

[12] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegszerűségét illetően osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy a felperest mind a nevének teljes nyilvánosságra hozatalával, mind képmásának közzétételével hátrány érte lakó- és munkakapcsolataiban. Kifejtette, hogy a kereseti kérelemben írtaknál alacsonyabb összegű sérelemdíj nem lenne képes betölteni az e jogintézmény kettős funkciójából adódó represszív célt. Megállapította, hogy az alperes túlnyomórészt pervesztes lett, erre tekintettel rendelkezett a perköltségről.

[13] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján azzal, hogy az ítéltábla a személyiségi jog megsértésének megállapítására irányuló keresetet teljes egészében utasítsa el, továbbá a felperes részére megállapított sérelemdíj összegét 200.000,- Ft-ra mérsékelje. Álláspontja szerint az alperes jogosult volt a felperes teljes nevének közzétételére, figyelemmel a Kúria Pfv.20.189/2019/5. számú határozatában foglaltakra. Rámutatott, hogy a perben az nem képezte vita tárgyát, a büntetőeljárás fokozott közérdeklődésre tart számot. A felperes személyes beazonosíthatósága szükséges és arányos volt. Álláspontja szerint a jogsértés megállapítása esetén is az elsőfokú ítélet szerinti sérelemdíj eltúlzott, figyelemmel a BH2016.241 számú eseti döntésben foglaltakra. Vitatta, hogy a felperest olyan sérelem érte volna, amelynek kompenzálására az általa megjelölt összegű sérelemdíj lenne alkalmas.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megsértette a felperes személyiségi jogait. Fenntartotta, hogy a felperes nem minősül közszereplőnek, és az által sem vált közéleti szereplővé, hogy érintett a büntetőügyben. Változatlanul hivatkozott arra, hogy a sérelmezett újságcikket megelőzően sem az ügyészség, sem a bíróság nem tartotta szükségesnek a közvélemény tájékoztatását az ügyről olyan formában, hogy abban a felperes neve közlésre kerüljön. Kiemelte, hogy az eljárás alá vont személy nevének és egyéb személyes adatainak sajtónyilvánossá tétele a Kúria Pfv.20.198/2019/5. számú döntéséből következően csak kivételes lehetőség, az minden esetben egyedi mérlegelést igényel. Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék több ítélete is hasonló álláspontra helyezkedett. Az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj nem tekinthető eltúlzottnak, nincs olyan tényező, amely csökkenthetné az alperes felelősségét. A jogsértéssel okozati összefüggésben a felperes, mint vádlott teljes nevének közlése a nagy nyilvánossághoz jutott el, emiatt a felperes magyarázkodni kényszerült. A történet nem csak őt, hanem családját is megviselték. Mindezt köztudomású tényként kérte figyelembe venni. Utalt arra, hogy a sérelemdíjnak kettős, reparatív és represszív funkciója van.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet annak megfellebbezett részében bírálta felül [Pp. 370. § (1) bekezdés], nem érintve a kereseti kérelmet kisebb részben elutasító rendelkezést. A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[16] Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megsértette a felperes bűnügyi személyes adatok védelméhez és képmáshoz fűződő személyiségi jogát.

[17] A felperes mind az első-, mind a másodfokú eljárásban helytállóan hivatkozott arra, hogy nem minősül közszereplőnek. A per tárgyát képező újságcikkben a felperessel kapcsolatban a büntetőeljárást meghaladóan közölt adatok olyan a 2019. évi vádemelést megelőző időszakra vonatkoznak, amelyekből nem állapítható meg, hogy a felperes közszereplőnek minősülne. Az alperes maga is csupán arra hivatkozott mind az első-, mind a másodfokú eljárásban, hogy a felperes a közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárás vádlottjaként minősül olyan személynek, aki a közszereplőkkel azonos megítélés alá tartozik.

[18] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a közszereplőnek nem minősülő személy bűnügyi személyes adatainak sajtónyilvánosságra hozatala során a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) 4418-5/2012/V számú állásfoglalásában írtakra tekintettel mérlegelendő, hogy a nyilvánosságra hozatal a közlés céljának megvalósulása érdekében mennyire szükséges.

[19] A fellebbezésben írtakra figyelemmel az ítéltábla szükségesnek tartja rámutatni, hogy a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-ában megfogalmazott hiteles, gyors, pontos tájékoztatással kapcsolatos jog és kötelezettség gyakorlása és teljesítése során a sajtószervnek a büntetőeljárásról szóló tudósításokkal kapcsolatban több körülményt is mérlegelnie kell, amikor a bűnügyi személyes adatok nyilvánosságra hozataláról dönt. Figyelemmel kell lennie arra, hogy a büntetőeljárás alá vont személy a büntetőeljárásban való érintettségét meghaladóan közszereplőnek minősül-e vagy sem. A büntetőeljárásban való érintettség révén közérdeklődésre számot tartó, de ezt meghaladóan közszereplőnek nem minősülő személy bűnügyi személyes adatainak nyilvánosságra hozatala során figyelemmel kell lennie arra is, hogy a tájékoztatás céljának eléréséhez mennyiben szükséges az érintett személyes adatainak nyilvánosságra hozatala, a büntetőeljárás milyen szakban van, a közszereplőnek nem minősülő személyt illetően a tudósításnak van-e olyan aktualitása, ami a bűnügyi személyes adatok nyilvánosságra hozatalát indokolja (BDT2018.3849).

[20] A fellebbezésben hivatkozott a Kúria Pfv.20.189/2019/5. számú ítélete – hasonlóan a Kúria Pfv.IV.201.732/2017/6. számú ítéletében kifejtettekhez – rögzíti, hogy az eljárás alá vont személy nevének és egyéb személyes adatainak sajtónyilvánossá tétele kivételes lehetőség, és minden esetben egyedi mérlegelést igényel. Elsősorban akkor lehet indokolt, amikor erőszakos vagy kiemelkedő értékre elkövetett jelentős büntetési tétellel járó és ezért vagy egyéb okból jelentősebb közérdeklődésre számot tartó ügyben kerül arra sor. A közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárásról szóló sajtótudósítás esetében nem mellőzhető annak vizsgálata, hogy a közvélemény hiteles, pontos tájékoztatásában megnyilvánuló cél teljesítéséhez a bűnügyi személyes adat nyilvánosságra hozatala mennyiben szükséges.

[21] Az alperes nem vitatta a felperesnek azt az állítását, hogy a már három éve megtörtént vádemelést követően a felperes személyét illetően az eljárásnak nem volt olyan aktualitása a perbeli cikk megjelenésekor, ami a felperes nevének közzétételét indokolta volna.

[22] Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy amennyiben a cikknek az volt a célja, hogy bemutassa, a büntetőeljárás miként ágyazódik be a helyi vagy országos politikai életbe, úgy ehhez elegendő lett volna a felperes által a büntetőeljárással érintett időszakban betöltött vagy betölteni vélt politikai jellegű státuszára, politikai szerepvállalására utalnia. A perbeli újságcikk a büntetőeljárásnak a közérdeklődésre számot tartó aspektusából semmilyen többletinformációt nem tartalmazott azzal, hogy a felperes bűnügyi személyes adatát nyilvánosságra hozta. Az alperes sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem adta indokát annak - azon túl, hogy a büntetőeljárás annak tárgyára tekintettel közérdeklődésre tart számot - miért volt szükséges a felperes bűnügyi személyes adatainak nyilvánosságra hozatala a perbeli újságcikkben.

[23] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes a képmásának közzétételéhez nem járult hozzá. A facebook felületén közzétett, a magánélet körében – vagyis nem közszereplés alkalmával – készült fotó további felhasználásához az érintett beleegyezése szükséges. (BDT2020.4126). Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami az interneten közzétett, nem nyilvános közszereplésről készült és tömegfelvételnél nem minősülő fénykép felhasználása során eltérő rendelkezést tartalmazna a Ptk. 2:48. § (1) bekezdésében írtaktól. Megjegyzi az ítéltábla, hogy még a nyilvános eseményről készült felvétel sem használható fel korlátlanul, csak az adott eseményről szóló tájékoztatással összefüggésben (BDT2020,.4251, BDT2020.4222).

[24] A törvényszék a sérelemdíj összegszerűségét is helyesen állapította meg. Osztja az ítéltábla azt az álláspontot, hogy a felperes által e körben megjelölt hátrányok köztudomású ténynek tekintendők. Helyes az is, hogy a sérelemdíj összegszerűségének megállapítása során nem csak annak reparatív, hanem represszív funkciójára is figyelemmel lennie. Az alperes mind a felperesnek a bűnügyi személyes adatokhoz való jogát, mind a képmáshoz való jogát megsértette. A sérelemdíj csökkentésére – a jogintézmény represszív funkciójára is figyelemmel – nem ad alapot az, hogy a két jogsértésre egy újságcikkben került sor.

[25] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] Az Itv. 39. § (1) bekezdését a 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-a módosította. Míg korábban az eljárás tárgyának értéke képezte az illeték alapját, a módosult jogszabályi rendelkezés szerint a peres eljárásban a per tárgyának értéke az illeték megfizetésének alapja. Ebből, valamint a Pp-nek a már hivatkozott háromtagú keresetfogalmából az következik, hogy a továbbiakban az ítéltábla álláspontja szerint az EBH 1999/94. számú döntésében, valamint a CKOT 2018. június 20. és 21. napi 41. állásfoglalásában írtak már nem irányadók: a személyiségi jogsértés megállapítása és a további jogkövetkezmények alkalmazása iránti perekben valamennyi halmazatban előterjesztett kereseti kérelem önálló illetékalapot képez, s az így kumulált illetékalapra figyelemmel kell megállapítani mind az első-, mind a

másodfokú eljárásban a pervesztes fél által fizetendő illetéket. Ezt azt jelenti, hogy az elsőfokú eljárásban az érvényesíteni kívánt objektív jogkövetkezmények számára figyelemmel a meg nem határozható pertárgyértéket háromszorosan kell figyelembe venni (megállapítás, eltiltás, elégtételadás) és ehhez kell hozzáadni az érvényesíteni kívánt sérelemdíj alapján számítandó illetéket. Ebből következően az elsőfokú eljárás illetéke a bűnügyi személyes adatok nyilvánosságra hozatalára alapított kereseti kérelem esetén meg nem határozható pertárgyérték alapján figyelembe vett háromszor 600.000, összesen 1.800.000, valamint a sérelemdíj 400.000,- Ft-os összege azaz összesen 2.400.000,- Ft. A képmáshoz fűződő jog megsértésére alapított kereseti kérelem esetén a per tárgyának értéke 1.000.000,- Ft. Az elsőfokú illeték összege ennek megfelelően az összesen 3.400.000,- Ft után megállapított 204.000,- Ft. A pervesztes alperes az így számított kereseti illeték megfizetésére köteles a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján.

[27] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelmek teljes körű elutasítását kérte. A 3.400.000,- Ft után az Itv. 46.§ (1) bekezdése alapján fizetendő fellebbezési illeték összege 272.000,- Ft, melynek megfizetésére az alperes a Pp. 364. § és 102. § (1) bekezdése alapján köteles.

[28] A másodfokú eljárásban pervesztes alperes a Pp. 364. § és 83. § (1) bekezdés alapján köteles a felperesnek a másodfokú eljárásban a 32/2003. (VII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésének megfelelően felszámított perköltségének megfizetésére.

Győr, 2022. december 1.

Dr. Zámbó Tamás sk.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Szabó Péter sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró